

Waterpokken zijn hels

60
IN
SECONDEN

Het was ongeveer een week nadat zijn zus haar beproeving had afgerond. Het begon met een paar vreemde rode vlekjes in zijn nek. Zou het warmte-uitslag zijn? Van die ene dag dat het boven de twintig graden was geweest? Het was niet aannemelijk. De meest logische verklaring was dat zijn zus hem eerder had besmet. Maar ach, het moest uiteindelijk toch gebeuren. Ze zeggen dat je het maar beter als kind kunt krijgen, want op latere leeftijd heb je er veel meer last van. En eerlijk gezegd viel het bij zijn zus (4) best mee. Echt last had zij er niet van. Op de eerste dag een beetje verhoging, verder viel het aantal rode plekjes mee en daarmee was de jeuk ook best dragelijk. Een beetje talkpoeder af en toe en dan ging het prima.

Maar nu is dus haar kleine broertje Luuk (2) aan de beurt. En zo te zien heeft het virus aan potentie gewonnen of was de weerstand van Luuk een stuk lager want al snel zit hij helemaal onder. De talloze rode vlekjes worden blaasjes en die natte blaasjes beginnen vreselijk te jeuken. Hij schuurt met zijn hemd of pyjama over zijn buik, schouders en armen om de jeuk maar te verlichten. 'Papa, het doet pijn!' „Ik weet het Luuk, je kunt beter niet krabben. Ga maar even met je hijskraan spelen, dan heb je er minder last van.” Ja, dat was leuk bedacht maar zo werkt het natuurlijk niet. Het mannetje lijkt op de voedselbank voor een vlooiencircus en wat afleiding is niet voldoende om de jeuk te verlichten.

Dus zetten we het zwaarste geschut in. Hij gaat twee maal per dag in bad met een washand vol havermoutvlokken. Dat schijnt te helpen. Daarna krijgt hij voordat zijn kleren aangaan een talkpoederlaag waardoor hij op de Verschrikkelijke Sneeuwman lijkt. Maar het is niet genoeg. Om ongeveer het uur schiet hij wakker door de jeuk, begint hard te huilen en dreigt het hele huis te wekken. Papa of mama snelt zich elk uur naar zijn kamer om hem te troosten...

Waterpokken zijn echt de hel. Vooral voor papa's...

Mike Deutekom
m.deutekom@mediahuis.nl

Zonnepanelen? Dakisolatie? Schagen houdt de prijs laag

Schagen ■ Huizenbezitters die hun woning willen verduurzamen kunnen zich via de gemeente Schagen aanmelden voor een inkoopactie, waarmee ze kunnen besparen op bijvoorbeeld zonnepanelen.

De gemeente houdt de inkoopactie samen met de organisatie 'Winst Uit Je Woning'. Tijdens de actie kan gekozen worden voor zonnepanelen, dakisolatie, vloerisolatie, isolatieglas en warmtepompen. Wethouder Duurzaamheid, Hans Heddes: „Wij helpen onze inwoners graag met het besparen op hun energierekening en het verhogen van hun wooncomfort.”

De advies- en inkoopactie is bedoeld voor particuliere woningbezitters met een grondgebonden woning. Binnenkort ontvangen woningbezitters per brief meer informatie. Niet iedere woningbezitter krijgt nu al een brief: in het najaar introduceert de gemeente een alternatieve aanpak voor inwoners die een huis hebben met een laag energielabel en een WOZ-waarde onder de €429.300. Voor inwoners die meer willen weten is er dinsdag 28 mei vanaf 19.30 uur een online informatiebijeenkomst. Aanmelden kan via de website winstuitjehoning.nl

COLOFON Noordhollands Dagblad

Hoofredacteur:
Corine de Vries, Jan 't Hart (adjunct) en Kelly van Hal (adjunct)

Secretariaat:
redactiesecretariaat@mediahuis.nl

Hoofdkantoor:
Mediahuis Nederland B.V.
Basisweg 30, 1043 AP Amsterdam
088-8242222.

Redactiechef: Sophie Biesboer

Regiokantoren:
Molenstraat 7, 1741 GJ Schagen
0224 - 224400, redactie.sc@nhd.nl

Willemsoord 29A, 1781BZ Den Helder
0223 - 672200, redactie.hc@nhd.nl

Online:
Website nhd.nl, Twitter @nhdagblad
[facebook.com/noordhollandsdagblad](https://www.facebook.com/noordhollandsdagblad)

Raad voor de Journalistiek:
Noordhollands Dagblad volgt de leidraad van de Raad voor de Journalistiek. Ga naar: rvdj.nl

Vragen van abonnees:
Voor bezorgklachten of vragen over abonnement: mijn.noordhollandsdagblad.nl of bel Klantenservice, 088 - 8241111 of maak gebruik van onze WhatsApp-service op 072-5184020.

Openingstijden:
Werkdagen: 08.00 - 17.00 uur
Zaterdag: 08.00 - 11.00 uur

Adverteren:
samenwerken@mediahuis.nl
Familieberichten:
familieberichten@mediahuis.nl
Rubriksadvertenties:
speurders.nl

Rechtvoorbehoud:
Alle rechten t.a.v. deze uitgave worden uitdrukkelijk voorbehouden en berusten bij Mediahuis Nederland B.V.
Op het gebruik van deze uitgave is het bepaalde in de algemene gebruiksvoorwaarden van Mediahuis Nederland van toepassing: mediahuis.nl/gebruiksvoorwaarden.
© 2024 Mediahuis Nederland B.V.

Bijna de hele familie kampeert bij elkaar, zo'n 75 personen.

FOTO REDMOUSE/PIERRE METTES

TRADITIE Familie Rus kampeert 50 jaar samen

Vier generaties op camping De Kolibrie

Camping de Kolibrie in Warmenhuizen is dit Hemelvaartsweekend drukbezocht door familieleden van de familie Rus. Dit jaar is het vijftigste jaar dat de familie met elkaar gaat kamperen tijdens Hemelvaart.

Simone Bruin

Warmenhuizen ■ In bijna alle provincies in Nederland heeft de familie wel gekampeerd. Inmiddels zijn ze vier generaties verder en is de familie heel wat achternamen rijker. Dat verdient een taartje.

Dertig tentjes, drie caravans en twee huisjes worden dit weekend bezet door de familie. Vrijdagsavond hebben ze met z'n allen pannenkoeken gegeten, maar zaterdagochtend is het tijd voor taart. Vijfenzeventig familieleden verzamelen zich in een kringetje op het veld.

De oudste, Fer van Tatenhoven (90), mag het eerste taartje aannemen. Vervolgens worden de geboortejaren opgenoemd, van oud naar jong. Zodra het jaartal 1940 wordt geroepen wordt er gejuicht, het is de eer aan Rein Rus (84) om een taartje aan te nemen. De broer die in het eerste jaar al in de organisatie zat.

Veel meiden

Heel veel familieleden met de achternaam Rus zijn eigenlijk niet van de partij. „Ze waren voorname-lijk met meiden, waardoor de naam niet echt is doorgegeven”, zegt Lia van Gemert (69). „De Russen komen zeggen we altijd.”

Dit jaar ligt de organisatie in handen van de tweede en derde generatie. Guda Kooy (60) en Robin Kuilboer (25) uit Noord-Scharwoude hebben de organisatie in handen genomen. „We hebben vorig jaar al gebeld om te vragen of er

plek was”, vertelt Robin. „Het is soms wel ingewikkeld om een camping te vinden. Er moet genoeg plek zijn, een camping waar honden ook mogen komen en een camping waar de huisjes bij het veld zijn.” In de huisjes verblijven namelijk de ouderen en de aanstichters van het kampeerweekend. „Op deze camping kunnen ze de stoel buiten zetten en ze zijn erbij zonder dat het teveel moeite kost.”

Fer en Rein zitten dan ook in het zonnetje te genieten van de kleinkinderen die op het veld aan het spelen zijn. Rein komt uit een gezin van negen kinderen, twee broers en zeven zussen.

Moeder

„We zaten verspreid door het land, toen onze moeder overleed wilde we toch iets bedenken om samen te komen. Het is toentertijd met vier gezinnen begonnen op een camping bij Blaricum, in de loop van de tijd kwamen er steeds meer bij.”

Volgens de familieleden zit de kracht van het kampeerweekend vooral in de vrijheid en dat er verder geen verplichtingen zijn. Niks moet alles mag. „Er wordt eigenlijk niks georganiseerd. Wij zijn bijvoorbeeld even naar Hoenderdaell geweest en een andere

groep is weer gaan discgolven. Familie uit Brabant kiest er bijvoorbeeld voor om te gaan wandelen of om een kijkje te nemen in Alkmaar”, vertelt Robin.

„Zodra de dag voorbij is keert iedereen weer terug op het nest”, vult Rein aan. „We genieten van de vrijheid en van elkaar.”

„Vaak komen we om vier uur 's middags weer samen, je zoekt eigenlijk op met wie je het goed kan vinden. De jeugd trekt wel naar elkaar toe, dan wordt er een biertje opengetrokken en gaan we een spelletje spelen”, vertelt Robin.

Hilde is met haar vijf maanden de jongste dit weekend. „Het is de eerste keer niet thuis slapen voor Hilde”, vertelt Hannah Eikenboom (35). „We zijn eigenlijk al tien jaar niet mee geweest, maar nu met die kleine hoort het erbij. Het is heel leuk voor de kinderen.”

Volgend jaar

Zondagochtend zal de familie weer in de kring bij elkaar komen om met z'n allen nog even een kopje koffie te drinken voordat ze weer naar huis keren. „Het verrast ons iedere keer weer. Iedereen zegt ook altijd op het einde 'Tot volgend jaar', ze kijken uit naar de volgende keer”, zegt Rein.

Tijd voor taart tijdens het vijftigste familiecamp.

FOTO REDMOUSE/PIERRE METTES